

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: **Kfv.II.37.320/2022/9.**

A tanács tagjai: Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke
Dr. Bögös Fruzsina előadó bíró
Dr. Figula Ildikó bíró
Dr. Kovács András bíró
Dr. Szilas Judit bíró

A felperes: felperes
(cím1)

A felperes képviselője: Partos és Noblet Ügyvédi Iroda
Dr. Kovách Ákos ügyvéd
(cím2)

Az alperes: Közbeszerzési Hatóság
Közbeszerzési Döntőbizottság
(1026 Budapest, Riadó utca 5.)

Az alperes képviselője: dr. Horváth Éva kamarai jogtanácsos

I. rendű alperesi érdekelt: I. rendű alperesi érdekelt
(cím3)

I. rendű alperesi érdekelt képviselője: dr. Bányai Dávid kamarai jogtanácsos

II. rendű alperesi érdekelt: Közbeszerzési Hatóság Elnöke
(1026 Budapest, Riadó utca 5.)

II. rendű alperesi érdekelt képviselője: dr. Nyerges Éva kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közbeszerzési ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék

104.K.704.658/2021/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Törvényszék 104.K.704.658/2021/6. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 200.000 (kétszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) 2019. december 19. napján kelt Vj/19-1405/2016. számú versenyfelügyeleti határozatával (a továbbiakban: GVH határozat) a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 11. §-ában foglalt tilalomba ütköző versenykorlátozó célú egységes, folyamatos jogsértést állapított meg és versenyfelügyeleti bírságot szabott ki a felperessel szemben. A GVH határozat ellen a felperes 2020. február 4. napján keresetet nyújtott be, amely nem tartalmazott azonnali jogvédelem iránti kérelmet. A Fővárosi Törvényszéken indult 105.K.701.096/2020. számú közigazgatási perben a felperes 2020. június 8. napján halasztó hatály elrendelésére irányuló azonnali jogvédelem iránti kérelmet terjesztett elő. A keresetlevél benyújtásának halasztó hatályát a közigazgatási perben eljáró Fővárosi Törvényszék a 105.K.701.096/2020/10. számú végzésével kijavított, 2020. június 26. napján kelt 105.K.701.096/2020/8. számú végzésével rendelte el, amelyet a Kúria 2020. szeptember 28. napján kelt Kpkf.VI.39.737/2020/2. számú végzésével helybenhagyott.

[2] Az I. rendű érdekelt, mint ajánlatkérő FFP2 és FFP3 védőmaszkok beszerzése érdekében 2020. április 16. napján a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 98. § (2) bekezdés e) pontja szerinti hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárást indított, amelyben a felperest hívta fel ajánlattételre; és a 2020. április 17. napján megküldött összegezésében a felperes nyertességét állapította meg.

[3] A II. rendű érdekelt a 2020. április 20. napján megküldött hiánypótlási felhívásában felhívta az I. rendű érdekelt figyelmét arra, hogy a GVH versenykorlátozó magatartás miatt jogsértést állapított meg és bírságot szabott ki a felperessel szemben. A felperes úgy nyilatkozott, hogy a GVH határozat ellen közigazgatási pert kezdeményezett, így álláspontja szerint nem áll fenn vele szemben a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjában meghatározott kizáró ok.

[4] Az I. rendű érdekelt a 2020. április 23. napján megküldött módosított összegezésében a közbeszerzési eljárást a Kbt. 75. § (1) bekezdés b) pontja alapján eredménytelenné nyilvánította. Kifejtette, hogy a felperest a Kbt. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján ki kellett zárni az eljárásból, mivel az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 82. § (1) bekezdése alapján véglegessé vált GVH határozat miatt a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontja szerinti kizáró ok áll fenn vele szemben, ezért az ajánlata a Kbt. 73. § (1) bekezdés b) pontja alapján érvénytelen.

[5] A felperes 2020. május 4. napján jogorvoslati kérelmet nyújtott be a módosított összegezés jogsértő jellegének megállapítására. Érvelése szerint a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontja alapján a GVH határozat ellen benyújtott keresettel indult közigazgatási per folyamatban léte önmagában a kizáró ok fennállásának hiányát eredményezte, ezáltal feleslegessé tette a GVH határozat halasztó hatálya elrendelése érdekében azonnali jogvédelem iránti kérelem benyújtását. A jogorvoslati kérelem mellett a II. rendű érdekelt hivatalbóli kezdeményezéssel élt az I. rendű érdekelt jogsértésének megállapítására. A jogorvoslati eljárásokat az alperes egyesítette.

[6] Az alperes a 2020. június 3. napján kelt D.169/13/2020. számú határozatával a jogorvoslati kérelmet elutasította, továbbá a hivatalbóli kezdeményezés körében a jogorvoslati eljárást megszüntette.

[7] Határozatát az Alaptörvény 28. cikkére; a Kbt. 63. § (3) bekezdésére, 64. § (1) bekezdésére, 69. § (1)-(2) bekezdéseire, 73. § (1) bekezdés b) pontjára, 74. § (1) bekezdés a) pontjára, 201. § j) pontjára; az Európai Parlament és a Tanács a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2014. február 26-i 2014/24/EU Irányelve (a továbbiakban: Közbeszerzési Irányelv) preambuluma (85) és (101) bekezdéseire, 57. cikk (4) bekezdés d) pontjára és (7) bekezdésére; a Tpv. 46. § (1) bekezdésére és (2) bekezdés i) pontjára; az Ákr. 82. § (1) bekezdésére; a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 50. §-ára; a közbeszerzési eljárásokban az alkalmasság és a kizáró okok igazolásának, valamint a közbeszerzési műszaki leírás meghatározásának módjáról szóló 321/2015. (X. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) 8. § 1) pontja rendelkezéseire alapította. Hivatkozott az Alkotmánybíróság 3325/2012. (XI. 12.) AB és 3231/2014. (IX. 22.) AB végzéseire, továbbá az Európai Unió Bíróságának a C-470/13. számú (Generali) ügyben hozott ítéletére, a Kbt. 63. § (3) bekezdéséhez, valamint az Ákr. 82. §-ához fűzött jogalkotói indoklásra és a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjának teleologikus, történeti és nyelvtani értelmezésére. Megállapította, hogy a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjában rögzített egyik vagylagos törvényi tényállás megvalósult, mivel a felperes a Tpv. 11. §-a, az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 101. cikke szerinti, három évnél nem régebben meghozott, véglegessé vált és végrehajtható versenyfelügyeleti határozatban megállapított, és bírsággal sújtott jogszabálysértést követett el. Kiemelte, nem megalapozott a felperes azon álláspontja, hogy a közigazgatási perre tekintettel nem áll fenn kizárási ok, mivel a GVH határozat a Tpv. 46. § (1) bekezdése és (2) bekezdés i) pontja, továbbá az Ákr. 82. § (1) bekezdése alapján végleges, az ellen a Kp. 50. § (1)-(3) bekezdései szerint azonnali jogvédelem iránti kérelem nem került benyújtásra. Rámutatott arra is, hogy a felperes a Kbt. 64. § (1) bekezdése szerinti öntisztázással nem élt.

A kereseti kérelem és védírat

[8] A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozata ellen, amelyben elsődlegesen a határozat megváltoztatásával a közbeszerzési eljárást lezáró döntés megsemmisítését és annak megállapítását kérte, hogy az I. rendű érdekelt a közbeszerzési eljárásból történő kizárásáról jogszabálysértő döntést hozott; másodlagosan a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

[9] Az alperes védíratában a felperes keresetének elutasítását kérte.

[10] Az alperesi érdekeltek az alpereshez csatlakozva a felperes keresetének elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítélete

[11] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[12] Az eljárási kifogásokat vizsgálva megállapította, hogy az alperes nem sértette meg az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében, valamint az Ákr. 2. § (2) bekezdés a) pontjában és a Kbt. 145. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglaltakat, indokolási kötelezettségének ugyanis a határozat 27-30. pontjaiban érdemben eleget tett. Kiemelte, az alperesnek nem kellett a felperes jogorvoslati kérelemben előadott jogszabály-értelmezését cáfolnia. Konkrét eljárási szabályszegés hiányában a felperes tisztességes ügyintézéshez való joga nem sérült. Az ügyféllel való együttműködés, valamint a tisztességes és jóhiszemű eljárás követelményének megfelelően a felperes a döntés alapjául szolgáló indokokat maradéktalanul megismerhette, a döntés ellen jogorvoslatot nyújthatott be, amely jogorvoslati eljárásban kifejthette az alperesétől eltérő jogszabály-értelmezését. Megállapította emellett, hogy az alperes megsértette a Kbt. 160. § (1) bekezdését annyiban, hogy a II. rendű érdekelt nyilatkozatát nem küldte meg a felperes részére, azonban emiatt a felperes nyilatkozattételi joga nem sérült, az eljárási szabályszegés az ügy érdemére nem hatott ki, és alapelvi sérelemmel sem járt, mivel a felperes eljárási, illetve jogorvoslati jogának érvényesítését nem akadályozta.

[13] Áttekintette a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjának történetét, az Alkotmánybíróság 3292/2021. (VII. 22) AB határozatát (a továbbiakban: AB határozat), a Fővárosi Törvényszék 105.K.701.096/2020/8. számú és a Kúria Kpkf.VI.39.737/2020/2. számú végzéseit, a Kúria Kfv.II.37.597/2017/8. számú és Kfv.II.37.789/2017/9. számú ítéleteit. Rögzítette, hogy a kizáró ok a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjában megfogalmazott három vagylagos tényállási fordulat alapján négy különböző eljárásban meghozott döntésen alapulhat. Először akkor, ha a GVH véglegessé vált és végrehajtható versenyfelügyeleti határozatban bírság kiszabása jogkövetkezményt alkalmazva állapította meg a felhívott anyagi jogi rendelkezések megsértését. Másodszor akkor, ha az érintett a közigazgatási perben eljáró bíróság jogerőssé vált és végrehajtható határozatában megállapított és bírsággal sújtott jogszabálysértést követett el. Harmadszor akkor, ha a versenyszabályok megsértését más versenyhatóság végleges döntésében vagy – negyedszer – bíróság jogerősen megállapította és egyúttal bírságot szabott ki.

[14] Megállapította, az első törvényi fordulat tárgybeli időszakban történő fennállása kétségtől megállapítható. A GVH határozat ugyanis a felperes ajánlattételét megelőzően a Tptv. 46. § (1) bekezdése, valamint ugyanezen § (2) bekezdés i) pontja szerint alkalmazandó Ákr. 82. § (1) bekezdése alapján véglegessé vált, a jogszabály által hozzárendelt joghatások kiváltására alkalmas volt. A felperes a 2020. február 4. napján benyújtott keresetlevelében azonnali jogvédelem biztosítását nem kérte. Az I. rendű érdekelt mindezek ismeretében hozta meg 2020. április 23. napján a módosított összegezésében, majd az alperes 2020. június 3. napján a határozatban rögzített döntését. Ettől különböző feltétel a GVH határozatának végrehajthatósága, amely az Ákr. 132. §-a alapján akkor következik be, ha a végleges

határozatban foglalt kötelezésnek a kötelezett határidőben nem tett eleget. A felperes a bírságösszeget megfizette, tehát az Ákr. 132. §-ában foglaltak alkalmazására nem volt szükség.

[15] Vizsgálta, hogy a második törvényi fordulatban szereplő „vagy a versenyfelügyeleti határozat megtámadására irányuló közigazgatási per esetén” kitétel megvalósulása eredményezheti-e az első törvényi fordulatban rögzített kizáró ok alkalmazhatóságának elenyészését. Álláspontja szerint ezen kitétel funkciójánál fogva nem az első fordulat alkalmazását zárja ki. Az „a” határozott névelővel rendelkező kitétel azt a célt szolgálja, hogy a GVH döntéseinek jogszerűségét közigazgatási perben elbíráló bíróságot megkülönböztesse a harmadik törvényi fordulatban jelzett egyéb bíróságoktól.

[16] Rámutatott, a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjában foglalt mondatrészeket összekötő „vagy” kötőszó a magyar nyelv szabályainak megfelelően választási lehetőséget jelez, egymásnak ellentmondó, egymástól eltérő szavakat és szócsoportokat köt össze. E kötőszóval alkotott szószerkezetekkel alkotott választó viszonynak két típusa van, a kirekesztő (nincs több lehetőség) és a megengedő (van több lehetőség, de csak ennyit említettünk meg). Jelen esetben a törvényi rendelkezés tételes felsorolást tartalmaz, a felsorolás egyes elemeiben (fordulatokban) foglaltak önállóan valósulnak meg. Ugyanazon jogsértés és jogkövetkezmény tekintetében a második fordulat teljes körű megvalósulása zárja ki az első fordulat megvalósulását, tehát azonos időpontban csak az egyik fordulat valósulhat meg.

[17] Kifejtette, a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjának fordulatai kizáró okot, valamint a kizáró ok fennállását bizonyító hatósági vagy bírósági döntéseket határoznak meg. A szabályozási logika szerint az egyes törvényi fordulatok hatálya alá a felperes vagy nem tartozik vagy valamely törvényi fordulat hatálya alá tartozik. Az első fordulat megvalósításához végleges határozat szükséges, amely közigazgatási cselekmény csak akkor nem hatályosulhat, ha erről jogszabály vagy külön eljárásrendben meghozott bírósági döntés kifejezetten rendelkezik. A második törvényi fordulat szintén teljes egészében életképes; nyelvtani jelentésénél fogva bevezető szövegrésze önmagában az első fordulat alkalmazását nem zárja ki; a GVH határozatának halasztó hatályáról nem rendelkezik.

[18] A Kp. 52. §-ával kapcsolatban kifejtette, hogy a felperes csak a határozat meghozatalát követően nyújtott be a GVH határozat elleni keresetlevél benyújtásának halasztó hatálya elrendelését kérve azonnali jogvédelem iránti kérelmet, így a GVH határozat a tárgybeli időszakban hatályosult, tehát a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontja első fordulatában meghatározott kizáró ok fennállt. Az azonnali jogvédelem biztosításának későbbi kérelmezése, valamint elrendelése a Kp. 85. § (2) bekezdése alapján az I. rendű érdekelt összegezésének, valamint az alperes határozatának jogszerűségére nincs kihatással.

[19] A Kr. 8. § 1) pontja körében rámutatott, a Tpvt. 80. § (1) és (3) bekezdései alapján a GVH a véglegessé vált határozatát közzétette, az az ellen indított közigazgatási per tényét jelezte. Alappal hivatkozott arra a felperes, hogy a GVH honlapján a Kr. 8. § 1) pontjának alkalmazásához az ajánlatkérők számára közzétett adatok – többek között – az eljárás alá vont személyét, a versenyfelügyeleti döntés típusát, annak keltét, a közigazgatási per státuszát és eredményét tartalmazzák, az azonnali jogvédelem iránti kérelem benyújtására és a keresetlevél benyújtása halasztó hatálya bírósági elrendelésére vagy annak hiányára nem utalnak. Ugyanakkor az I. rendű érdekelt felvilágosítás kérés keretében meggyőződött arról, hogy a bíróság a GVH határozat elleni keresetlevél benyújtásának halasztó hatályát nem rendelte el; a GVH határozat hatályosulását kizáró körülmény nem áll fenn. Hangsúlyozta, a Kr. 8. § 1) pontjának alkalmazása során különbség van aközött, hogy az ajánlatkérő a GVH nyilvántartása szerint kizáró okkal nem érintett ajánlattevőtől a kizáró ok fenn nem állásának igazolását kéri, vagy a GVH nyilvántartása szerint kizáró okkal érintett ajánlattevőtől kér

további felvilágosítást. Előbbi a jogszabályi rendelkezésnél fogva tilalmazott, míg utóbbi a Kbt. 71. § (1) bekezdése alapján lehetséges.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelmek

[20] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását, másodlagosan a jogerős ítélet megváltoztatását, az alperesi határozat megsemmisítését, és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

[21] Azt állította, hogy a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontja első és második fordulatainak nyelvtani és logikai értelmezése alapján egy versenyhatósági határozat megtámadása iránti közigazgatási per megindítása esetén a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjában foglalt kizáró ok nem alkalmazandó az érintett piaci szereplő tekintetében a bírósági eljárás folyamatban léte alatt, mert ilyen joghatást közigazgatási per megindítása esetén csak a bíróság véglegessé vált és végrehajtható határozata fejthet ki. Vagyis a versenyhatósági határozattal szemben kezdeményezett közigazgatási per időtartama alatt az érintett piaci szereplő nem áll a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjában rögzített kizáró ok hatálya alatt.

[22] Érvelése szerint ezen értelmezés áll összhangban a jogalkotói szándékkal, mert a jogalkotó a versenyfelügyeleti határozat megtámadására irányuló közigazgatási per megindítása esetén a kiemelten súlyos jogkövetkezményt csak abban az esetben rendeli alkalmazni a közigazgatási per megindítása esetén, ha a bíróság meghozta a véglegessé vált és végrehajtható határozatát, amely jóváhagyja a GVH jogszabálysértést megállapító és bírságot kiszabó határozatát. Abban az esetben tehát, ha az érintett piaci szereplő megindítja a GVH határozatának megtámadása iránti közigazgatási pert, úgy a közigazgatási per megindítása lényegében automatikus halasztó hatályt eredményez a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjának alkalmazása tekintetében egészen addig, amíg a bíróság az ítéletét meg nem hozza. Az automatikus halasztó hatály okán pedig a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjával összefüggésben teljességgel irreleváns, hogy az adott piaci szereplő a közigazgatási per megindításával egyidejűleg kérelmezte-e azonnali jogvédelem keretében a keresetlevél halasztó hatályának elrendelését.

[23] Utalt az AB határozat [29] és [42] bekezdéseire, és rámutatott, lényegében kizárt az olyan eset előfordulása, ahol a GVH a véglegessé vált és végrehajtható határozatában nem állapította meg a bírsággal sújtott jogszabálysértés elkövetését, azonban a közigazgatási bíróság a későbbiekben meghozott ítéletével azt megállapítja. Kifejtette, a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjának második fordulata olyan esetben alkalmazható, ha a GVH jogsértést megállapító és bírságot kiszabó, véglegessé vált és végrehajtható versenyfelügyeleti határozatát az eljárás alá vont piaci szereplő közigazgatási perben megtámadja, a közigazgatási bíróság pedig az eljárást lezáró döntésében megállapítja, hogy a GVH jogszerűen állapította meg a jogsértést, valamint alkalmazta a bírságszankciót a jogsértésre tekintettel. Rámutatott, a szabályozási logika értelmében a közigazgatási bíróság kizárólag oly módon hozhat a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontja második fordulatainak megfelelő ítéletet, ha a GVH határozatát helybenhagyja, vagy annak megállapításait enyhíti, illetve az alkalmazott szankciót mérsékli. A bíróság tehát a GVH határozatát nem súlyosíthatja, ez az esetkör praktikusán kizárt.

[24] Kifejtette, az ítélet jogértelmezésének elfogadása olyan eredménnyel járna, hogy bár a közigazgatási bíróság csak neutrális vagy enyhítő tartalmú ítéletet hozhat az érintett piaci szereplő szempontjából, a közbeszerzési eljárásokból történő kizárás tekintetében azonban az ítélet de facto súlyosító hatású, hiszen a kizárás 3 éves időtartama, amely az automatikus halasztó hatály hiányában a GVH határozata véglegessé és végrehajthatóvá válásának időpontjában kezdődött, az ítélet meghozatalának időpontjában újraindul, hiszen a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjának második fordulata alapján a 3 éves kizárási időtartam a bírósági

ítélet véglegessé és végrehajthatóvá válásának időpontjában kezdődik. Mindez pedig nem áll összhangban a jogszabály logikájával, vagy a jogalkotó szándékával. Ezzel szemben értelmezése szerint a közigazgatási per megindítása automatikus halasztó hatállyal jár, és arra tekintettel a 3 éves kizárási időtartam csak abban az esetben indul meg a GVH határozatának megtámadása esetén, ha a közigazgatási bíróság a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjának második fordulata szerinti határozatot hoz.

[25] Hangsúlyozta, a közigazgatási per lehetőségének igénybevétele súlyosítaná a gazdasági szereplőt ért szankciót, mert a GVH határozatával szemben kezdeményezett közigazgatási bírósági felülvizsgálati eljárás időigényes folyamat, amely 8-12 hónapot bizonyosan igénybe vesz, amely idővel a jogerős ítéleti jogértelmezést elfogadva szükségszerűen meghosszabbodik a gazdasági szereplő kizárása a közbeszerzési eljárásokból. Kiemelte, a jogerős ítéletben foglalt jogszabály-értelmezés ellentmondásos, mert egy neutrális vagy enyhítő tartalmú ítélethez társít egy, a piaci szereplő számára feltétlenül bekövetkező súlyosító eredményt. Hangsúlyozta, ahhoz, hogy a kizárás 3 éves időtartama érvényesüljön, a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontja szerinti egyes fordulatokat csak úgy lehet értelmezni, hogy azok egymást kizáró alternatívák, vagyis kizárólag az egyik eseményhez köthető a 3 éves időtartam kezdete.

[26] Kiemelte, a közigazgatási bíróság ítéletében meg is semmisítheti vagy meg is változtathatja a GVH határozatát oly módon, hogy például mellőzi a bírságszankció kiszabását. Ebben az esetben a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjában rögzített kizáró ok az érintett piaci szereplővel szemben nem alkalmazandó, mert a közigazgatási bíróság ítélete értelmében az érintett piaci szereplő jogsértést nem követett el, vagy elkövetett ugyan, de annak súlya nem indokolja a bírságszankció kiszabását, így az nem vonja maga után a közbeszerzési eljárásokból történő kizárást. Az ítéleti érvelés elfogadása azt jelentené, hogy a jogalkotó az érintett piaci szereplőket ki akarta zárni a közbeszerzési eljárásokból a GVH határozatának meghozatalától a közigazgatási bíróság határozatának meghozataláig tartó időszakra, függetlenül attól, hogy ezzel végeredményben egy olyan piaci szereplő került időszakosan eltiltásra a közbeszerzési eljárásokon való részvételtől, amely vonatkozásában a bíróság később megállapítja, hogy a kizáró ok fennállásának feltételei az adott piaci szereplővel szemben nem teljesülnek. Az ítéletben foglalt megállapításokkal szemben kiemelte, hogy a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjának helyes értelmezése az, hogy a második fordulatában szereplő közigazgatási per esetén kizárólag a közigazgatási bíróság által megtámadás eredményeképpen meghozott végleges és végrehajtható határozatától kezdődhet a kizárás 3 éves időtartama.

[27] Ezzel összefüggésben rámutatott, a GVH határozatának megtámadása iránti közigazgatási per megindítása lényegében automatikus halasztó hatályt eredményez a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjának alkalmazása tekintetében, ezért az azonnali jogvédelem útján elrendelhető halasztó hatálynak nincs és nem is lehet semmiféle jelentősége azzal kapcsolatban, hogy egy adott gazdasági szereplő a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontja szerinti kizáró ok hatálya alatt áll-e vagy sem, abban az esetben, ha megindította a GVH határozatának megtámadása iránt a közigazgatási pert. Ilyen esetben ugyanis a hivatkozott jogszabályhely értelmezése és szabályozási logikája értelmében az érintett piaci szereplő nem áll a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontja szerinti kizáró ok hatálya alatt. A Kr. 8. § 1) pontja alapján kiemelte, a GVH honlapján a keresetlevél keltekor elérhető adatbázis nem tartalmazott információt arra vonatkozóan, hogy azonnali jogvédelem kérelmezésére sor került-e, így ez az információ nem lehetett releváns a kizáró ok fennállásának igazolása tekintetében, mivel a vonatkozó jogszabályok alapján az ajánlatkérő a GVH honlapján szereplő adatokon túl külön igazolást nem kérhetett.

[28] Rámutatott, a Kbt. 71. § (1) bekezdése alapján a felvilágosításkérés arra szolgál, hogy az ajánlat vagy részvételi jelentkezés tartalmát képező, nem egyértelmű információt az ajánlattevők egyértelművé tehessek az arra irányuló ajánlatkérői felhívás esetén, arra azonban ez a jogintézmény alkalmatlan, hogy általa az ajánlatkérő olyan információhoz jusson, amely egyrészt nem része az ajánlatnak, illetve részvételi jelentkezésnek, másrészt az ajánlatkérőt jogszabály kifejezetten korlátozza, hogy az adott információ benyújtására kötelezze az ajánlattevőt.

[29] A Kúria Kpkf.VI.39.737/2020/2. számú végzésével összefüggésben kiemelte, az nem precedensképes, másrészt pedig téves a hivatkozott végzésben foglalt azon megállapítás, amely arra tesz utalást, hogy a GVH határozatának megtámadása iránt megindított közigazgatási pertől függetlenül alkalmazandó a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjának első fordulata szerinti kizáró ok, az tehát nem enyészik el a közigazgatási per megindítása esetén. Álláspontja szerint továbbá megalapozatlan az ítélet hivatkozása a Kúria Kfv.II.37.597/2017/8. és Kfv.II.37.789/2017/9. számú ítéleteire, mert azok más szabályozási környezetben születtek (a Kbt., a Kp., a Pp. és más kapcsolódó jogszabályok hatálybalépése előtt), továbbá az ítéletek indokolásából is megállapítható, hogy másként minősülő jogsértést követtek el az azokban érintett piaci szereplők, továbbá az ítéletekben hivatkozott jogszabályhely, vagyis a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. tv. 56. § (1) bekezdés f) pontja egyértelműen megjelölte a kizáró ok alkalmazásának kezdőidőpontját (a közbeszerzési eljárás lezárulása), így ott olyan jogértelmezési kérdés fel sem merült, mint amely a jelen perben.

[30] A felperes előkészítő iratában utalt arra, hogy az Alkotmánybíróság AB határozatában túllépett az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvényben rögzített hatáskörén, amikor határozatának [46] bekezdésében a közigazgatási per kereteire tartozó kérdésben foglalt állást, azon túlmenően állásfoglalásának tartalma is helytelen. Kiemelte, ha a bíróság a versenyfelügyeleti határozat meghozatalát követő 3 éven belül olyan határozatot hoz, amelynek jogkövetkezményeként a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjának második fordulata alapján a marasztalt vállalkozás ugyancsak kizárásra kerül a közbeszerzési eljárásokból, abban az esetben a bírósági határozat meghozatalának időpontjától a GVH határozat alapján történő kizárás 3 éves időtartamának végéig lényegében kettős vagy párhuzamos kizárás hatálya alá kerül, mert a Kbt. nem tartalmaz arra nézve rendelkezést, hogy a bírósági kizárás időpontjának kezdetekor a közigazgatási kizárás véget ér. Minderre pedig érvelése szerint nem jelent megoldást a Kp. 50. § (1)-(3) bekezdései szerinti azonnali jogvédelem intézménye, mert a Kbt. szerinti jogkövetkezményt a bíróság a halasztó hatály elrendelésével nem hárítja el. Érvelése szerint a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontja vagylagos, egymást kizáró rendszert alkot. Hangsúlyozta, a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjának első fordulata által szabályozott kizárás nem a versenyhatósági határozat véglegessé és végrehajtható válásából eredő jogkövetkezmény, hanem annak áttételes, a közbeszerzési jogból származtatott következménye. A versenyhatósági határozatokból eredő lehetséges következményeket ugyanis a Tpv. 76. § (1) bekezdése tartalmazza, amely jogkövetkezmények a versenyhatósági határozat hatályosulásával automatikusan beállnak. Ezzel szemben a más jogágakból származtatott jogkövetkezmények automatikus hatályosulásáról nem beszélhetünk. Kiemelte, a versenyhatósági határozat közigazgatási értelemben vett hatályosulása nem jelenti azt, hogy minden más jogágban meghatározott jogkövetkezmény is úgy hatályosul, ahogyan azt a közigazgatási jog szabályai meghatározzák. A közbeszerzési jogkövetkezmény a Kbt. kontextusában, a Kbt. vonatkozó rendelkezéseinek értelmezése alapján határozhatók meg. A Kbt. pedig kifejezetten úgy rendelkezik, hogy amennyiben a versenyhatósági határozat megtámadásra kerül, úgy a kizárás szankciója a jogsértés megállapítását és bírságszankciót tartalmazó bírósági határozat meghozatalától számított 3 évig tart. Arra is utalt, hogy egy közbeszerzési eljárásokon résztvevő vállalkozás éveken át tartó kizárása a közbeszerzési

eljárásokból visszafordíthatatlan gazdasági károkkal jár a vállalkozás számára, mindez pedig azt jelenti, hogy a közigazgatási perben a GVH által marasztalt vállalkozás nem juthatna hozzá a bírósági eljárástól remélt jogvédelemhez, illetve az nem lenne hatékony, mert a közigazgatási per még akkor sem lenne képes reparálni a határozathozatalig tartó kizárás gazdasági hatásait, ha a bírósági határozat a GVH jogsértést megállapító és bírságot kiszabó döntését megsemmisítené. Vagyis amennyiben a GVH határozata a közigazgatási per megindítása ellenére a közbeszerzési eljárásokból való azonnali, automatikus kizárással járna, az olyan joghátrányt okozna az adott piaci szereplő részére, amely egy, a GVH határozatot felülbíráló bírósági határozat meghozatala esetén irreverzibilis és reparálhatatlan lenne.

[31] A felperes a felülvizsgálati eljárás során tartott tárgyaláson a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjával kapcsolatos szakirodalmakból idézett.

[32] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Kiemelte, az elsőfokú bíróság jogerős ítélete a jogszabályoknak megfelel, a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben nem tér el, ahogyan nem tér el az Alkotmánybíróság III/838-11/2021. AB határozatától, és a Kúria Kpkf.VI.39.737/2020/2. számú végzésétől. A jogerős ítélet továbbá megfelel a Kp. 51. § (1) bekezdésének, a Kp. 52. § (1) bekezdésének, a Kp. 78. § (2) bekezdésének a Kp. 85. § (2) bekezdésének, a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjának is. A perbeli esetben az ajánlatkérő döntése friss információkon alapult, az ajánlatkérő a versenyszabályok megsértése miatt alkalmazta a kizárást, döntését az írásbeli összegezésben foglaltak alapján elfogadható módon bizonyítani tudta, melynek alapján az ajánlatkérő eljárást lezáró döntése megfelelt az elsődleges közösségi joggal harmonizált kógens Kbt. előírásainak. Hangsúlyozta, a Kúria Kpkf.VI.39.737/2020/2. számú végzése értelmében „a halasztó hatály elrendelésével váltja ki azt a joghatást, hogy a jogerős bírósági döntés következtében áll be a kizárás hatálya”.

[33] Az I. rendű alperesi érdekelt a felülvizsgálati eljárásban nem tett nyilatkozatot.

[34] A II. rendű alperesi érdekelt nyilatkozatában a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Kiemelte, téves a felperes azon állítása, hogy a közigazgatási bírósági eljárás gyakran 8-12 hónapos időtartamával meghosszabbodik az érintett gazdasági szereplő kizárása. Álláspontja szerint egyrészt a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontja is három éves kizárási időszakról beszél, másrészt a jogerős ítélet sem tartalmaz ettől eltérő időtartamot. A felperes érvelésével szemben kifejtette, nincs olyan eset, amikor a kizáró ok hároméves időtartama ismételten megindulna. Rámutatott, az ajánlatkérő 2020. április 20-án felvilágosítás-kéréssel fordult a felperes felé azzal kapcsolatban, hogy a GVH határozatban foglaltakkal összefüggésben indított közigazgatási perben a bíróság döntött-e a részleges vagy teljes halasztó hatály elrendeléséről, azaz azonnali jogvédelemre sor került-e. Tehát az ajánlatkérő élt a Kbt. 71. § (1) bekezdés szerinti felvilágosítás-kérés lehetőségével, hogy a kérdés eldöntéséhez szükséges releváns információt be tudja szerezni a felperestől. Az, hogy az ajánlatkérő felvilágosítás kéréssel fordul az ajánlattevőhöz, nem jelent visszaélészerű joggyakorlást, mert a Kr. kizárólag további igazolás bekérését tilalmazza, de nem tiltja meg a Kbt.-ben szabályozott felvilágosítás kérést. A felperes érvelésével ellentétben az ajánlatkérőnek kötelezettsége minden Kbt. által biztosított eszközzel meggyőződni arról, hogy az adott ajánlat érvényes-e, nem áll-e az ajánlattevő kizáró ok hatálya alatt. Így az ajánlatban a kizáró okok tekintetében benyújtott nyilatkozat – illetve annak a GVH nyilvántartással történő összevetése – kapcsán felmerült ajánlatkérői kétely lehet az a Kbt. 71. § (1) bekezdése szerinti „az ajánlatban vagy részvételi jelentkezésben található, nem egyértelmű kijelentés, nyilatkozat”, melynek tartalmával kapcsolatban jogszerűen kért felvilágosítást az ajánlatkérő. Emellett a felperesnek, mint ajánlattevőnek is elemi érdeke, hogy az ajánlatkérő rendelkezésére bocsásson minden olyan dokumentumot, mely a rendelkezésére áll és ajánlatkérő jogszerű döntését segíti.

A Kúria döntése és jogi indokai

[35] A felperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint nem alapos.

[36] A Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül.

[37] A perbeli esetben az I. rendű alperesi érdekelt ajánlatkérő módosított összegzését 2020. április 23-án küldte meg, a felperes által benyújtott jogorvoslati kérelemre az alperes 2020. június 3. napján hozta meg határozatát. A GVH versenyfelügyeleti határozata ellen benyújtott keresete folytán indult perben a felperes 2020. június 8. napján terjesztette elő azonnali jogvédelem iránti kérelmét. A Fővárosi Törvényszék a keresetlevél benyújtásának halasztó hatályát 105.K.701.096/2020/10. számú végzésével kijavított, 2020. június 26. napján kelt 105.K.701.096/2020/8. számú végzésével rendelte el, amelyet a Kúria 2020. szeptember 28. napján kelt Kpkf.VI.39.737/2020/2. számú végzésével hagyott helyben.

[38] A Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjának első és második fordulata értelmében az eljárásban nem lehet ajánlattevő, részvételre jelentkező, alvállalkozó, és nem vehet részt alkalmasság igazolásában olyan gazdasági szereplő, aki a Tpv. 11. §-a, vagy az EUMSZ 101. cikke szerinti – három évnél nem régebben meghozott – véglegessé vált és végrehajtható versenyfelügyeleti határozatban vagy a versenyfelügyeleti határozat megtámadására irányuló közigazgatási per esetén a bíróság véglegessé vált és végrehajtható határozatában megállapított és bírsággal sújtott jogszabálysértést követett el.

[39] A perbeli esetben az eldöntendő jogkérdés az, hogy az ajánlatkérői összegzés megküldéséig a GVH versenyfelügyeleti határozattal szemben a felperes által kezdeményezett közigazgatási per a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjának első és második fordulata szerinti kizárási okot hogyan érinti.

[40] A Kúria rámutat, a perbeli esetben az ajánlatkérői döntés meghozatalakor a GVH versenyfelügyeleti határozata a Tpv. 46. § (1) bekezdése és (2) bekezdés i) pontja alapján alkalmazandó, az Ákr. 82. § (1) bekezdése alapján végleges, és emellett végrehajtható is volt, tekintettel arra, hogy a felperes részére az ajánlatkérői döntés meghozataláig a versenyfelügyeleti határozat tekintetében azonnali jogvédelmet a bíróság nem biztosított. Az erre irányuló kérelmet a felperes ugyanis csak az ajánlatkérői döntés 2020. április 23. napján történt meghozatalát (sőt az alperesi határozat 2020. június 3. napján történt meghozatalát) követően, 2020. június 8. napján terjesztette elő.

[41] Azzal pedig, hogy a GVH versenyfelügyeleti határozata az ajánlatkérői döntés meghozatalának időpontjában végleges és végrehajtható volt, megvalósult a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjának első fordulata szerinti feltétel a felperessel szemben, amelynek következtében az ott rögzített 3 éves kizárás a felperessel szemben megindult. Ebből kifolyólag helyesen állapította meg az ajánlatkérő, hogy a felperes a kizárási okra tekintettel ajánlattevő nem lehet, és helytálló döntést hozott e körben az alperes, majd a felperes keresete folytán eljáró bíróság is.

[42] A felperes alaptalanul hivatkozott arra felülvizsgálati kérelmében, hogy az elsőfokú bíróság értelmezésének elfogadása oda vezet, hogy a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjának második fordulata tartalom nélkülivé válik, mert a felperes érvelésével szemben a második fordulat abban az esetben alkalmazandó, ha a GVH versenyfelügyeleti határozata végleges, de nem végrehajtható, mert a bíróság jogerősen a keresetlevél előterjesztésének halasztó hatályát rendelte el az ajánlatkérői döntés meghozataláig. Ebben az esetben a halasztó hatály elrendelésének az a hatása, hogy a kizárás az adott piaci szereplővel szemben nem kezdődik el, csak akkor, amikor a bíróság „véglegessé vált és végrehajtható” (helyesen: jogerős és végrehajtható) érdemi határozatát meghozza.

[43] E körben a Kúria rámutat arra, a Kp. 52. §-a szerinti halasztó hatály elrendelése a korábban hatályos, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 332. § (3) bekezdése szerinti végrehajtás felfüggesztése jogintézményénél szélesebb körű jogosultságot tartalmaz, mert a Kp. 52. § (1) bekezdésének második fordulata kifejezetten deklarálja, hogy a halasztó hatály elrendelése esetén a közigazgatási cselekmény nem hajtható végre, annak alapján jogosultság nem gyakorolható, és egyéb módon sem hatályosulhat. Az, hogy a Kp. 52. §-a szerinti halasztó hatály elrendelése esetén a versenyfelüyeleti határozat nem hatályosulhat, a perbeli esetben azt jelenti, hogy annak alapján a kizárás nem kezdődik el a bíróság érdemi, versenyügyben hozott határozatának (ítéletének) meghozataláig. A felperes tehát az ajánlatkérői döntés meghozataláig a GVH versenyfelüyeleti határozatával szemben kezdeményezett közigazgatási perben kérhette volna a halasztó hatály elrendelését, kiiktatva ezzel a közigazgatási határozat végrehajthatóságát, melynek jogkövetkezménye a kizárás szempontjából az, hogy a bíróság „véglegessé vált és végrehajtható” határozatát kell bevárni a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjának második fordulata szerinti kizárási ok alkalmazásának megindulásához.

[44] Megjegyzi a Kúria, hogy a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjának második fordulata („vagy a versenyfelüyeleti határozat megtámadására irányuló közigazgatási per esetén a bíróság véglegessé vált és végrehajtható határozatában megállapított és bírsággal sújtott jogszabálysértést követett el”) valóban pontatlan megfogalmazásokat tartalmaz, mert egyrészt a bíróság végleges határozatot nem hoz, csak jogerőset, másrészt a bíróság nem hoz bírsággal sújtott jogszabálysértést megállapító határozatot, a bíróság határozata ugyanis ilyen tartalmú rendelkező részt nem tartalmaz. Az első fokon eljáró bíróság ezen pontatlanságokat felismerve fordult az Alkotmánybírósághoz, amely azonban a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontja első és második fordulatának alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló bírói indítványt elutasította, indokolásában kifejtve, „hogy a rendes bíróságok által elvégezhető törvényértelmezéssel is lehetséges a támadott jogszabályi rendelkezéshez olyan jelentéstartalmat társítani, ami nemcsak a közbeszerzési eljárás tisztaságát, a versenyfelüyeleti eljárás alá vont vállalkozás eljárási jogait, de az Ákr. és a Kp. jogintézményeinek – így különösen a határozatok végrehajthatóságának és az azonnali jogvédelemnek – az érvényesülését is tiszteletben tartja” (AB határozat [46] bekezdés). Az eljáró bíróság erre figyelemmel végezte el a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjának értelmezését.

[45] A Kúria az Alkotmánybíróság érvelésére is figyelemmel rámutat arra, a Kbt. 62. § (1) bekezdésének n) pontjának második fordulatát tartalma szerint kell figyelembe venni, és azt úgy kell érteni, hogy a bíróság a GVH versenyfelüyeleti határozata tekintetében vagy helybenhagyó (vagyis keresetet elutasító) határozatot hoz, vagy olyan tartalmú megváltoztató határozatot, amellyel a GVH versenyfelüyeleti határozatával egyezően megállapítja a bírsággal sújtott jogsértést, csak annak szankcióját enyhíti, azonban bírságot továbbra is alkalmaz.

[46] Nem volt helytálló erre figyelemmel a felperes azon érvelése, hogy a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjának első és a második fordulatai párhuzamosan állnak fenn, mert amennyiben a felperes a GVH versenyfelüyeleti határozatával szemben benyújtott keresete folytán indult közigazgatási perben azonnali jogvédelmet kért volna, és azt a bíróság az ajánlatkérői döntés megszületéséig részére biztosította volna, akkor a GVH határozat ugyan végleges, de az nem minősül végrehajthatónak, így a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontja szerinti kizárás nem lett volna alkalmazható a felperessel szemben.

[47] A felperes azzal is helytelenül érvelt, hogy a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjának első és második fordulata szerinti kizárási idők összeadódnak, vagy akár azok párhuzamosan folynak, mert a fenti értelmezéssel egyértelmű, hogy az egyes fordulatokhoz tartozó kizárási idők között átfedés nincs. Amennyiben ugyanis a GVH versenyfelüyeleti határozat végleges

és végrehajtható, mert arra vonatkozóan halasztó hatály nem került elrendelésre vagy halasztó hatály elrendelése esetén, fellebbezés folytán az megszüntetésre kerül az ajánlatkérői döntés meghozataláig, a kizárás a GVH határozat véglegessé és végrehajtható válással elkezdődik. Abban az esetben pedig, ha az ajánlatkérői döntés meghozatalának időpontjában a felperes a GVH versenyfelügyeleti határozatával szemben közigazgatási pert kezdeményezett, amelynek során azonnali jogvédelem védelem iránti kérelemmel él, és a halasztó hatály elrendelésére kerül sor az ajánlatkérői döntés meghozatalának időpontjáig és ezt a döntést fellebbezés folytán a másodfokú bíróság helyben hagyja, a kizárás kezdő időpontja, figyelemmel a Kp. 52. § (2) bekezdésére is, a bíróság versenyügyben hozott érdemi határozatának (ítéletének) jogerőre emelkedése és végrehajthatóvá válása.

[48] Kiemelendő, hogy a Kúria Kfv.III.38.175/2016/7. számú ítélete is ezt az értelmezést képviselte, hangsúlyozva, hogy az ajánlatkérői döntés meghozatalának időpontjában fennálló tényeknek van jelentősége, és e körben annak is, hogy az ajánlattevő kizárásáról szóló döntés jogerős és végrehajtható-e (Kfv.III.38.175/2016/7. számú ítélet [24] és [25] bekezdései). A Kúria ezen ítéletére pedig utóbb más kúriai döntések is hivatkoztak (Kfv.II.37.597/2017/8. és Kfv.II.37.789/2017/9. számú ítéletek), vagyis 2016 óta a Kúria értelmezése egységes, így a bizalomvédelem elvének megsértésére történt felperesi utalás nem volt alapos.

[49] A Kúria álláspontja szerint téves az a felperesi érvelés is, hogy a Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pontjában foglaltak automatikusan jelentik azt, hogy a közigazgatási per kezdeményezése a GVH határozat végrehajtását felfüggeszti. A Kbt. 62. § (1) bekezdése anyagi jogi szabály, a közbeszerzési eljárásban az ajánlattevők kizárásának szabályairól rendelkezik, ugyanakkor a végleges közigazgatási határozat elleni keresetlevél előterjesztésének halasztó hatálya eljárási kérdés, amelyet – különösen ágazatokon átívelően – csak kifejezett jogszabályi rendelkezés írhat elő. A GVH eljárására a Tpt. és az Ákr. Tpt.-ben meghatározott rendelkezései alkalmazandók, nincs olyan eljárási szabály, amely a keresetlevél előterjesztésének halasztó hatályát mondaná ki versenyügyekben, a Kbt. anyagi jogi szabálya ilyenként nem értelmezhető.

[50] A Kbt. 71. § (1) bekezdése körében kiemeli a Kúria, hogy az ezen jogszabályhely szerinti felvilágosítás-kérés a halasztó hatály elrendelése tekintetében nem volt jogsértő, sem visszaélésszerű, mert ezen jogszabályhely az ajánlatkérő kötelességévé teszi, hogy az ajánlatban vagy részvételi jelentkezésben található, nem egyértelmű kijelentés, nyilatkozat, igazolás tartalmát tisztázza. Ezen túlmenően a Kr. 8. § (1) bekezdés l) pontja pedig csak az igazolás kérését tilalmazza.

[51] A Kúria a felperes által a felülvizsgálati tárgyaláson (2022. december 7.) előadott szakirodalmi hivatkozásokat nem értékelte, tekintettel arra, hogy azok nem tekinthetők novumnak, mert azok a korábbi években születtek, és nem volt annak a felperes javára szóló, méltányolható indoka, hogy a felperes azokat először csak a tárgyaláson hivatkozta, arra is figyelemmel, hogy a tárgyalás kitűzésére első ízben 2022. július 12-én került sor, majd annak beállítására és új tárgyalási határnap kitűzésére 2022. szeptember 20. napján.

[52] Az, hogy az alperes a jogalkalmazás tekintetében a korábbi jogértelmezését megváltoztatja, a kialakult joggyakorlat értelmében önmagában nem minősül jogszabálysértőnek (Kfv.IV.37.399/2019/4. számú ítélet), különös figyelemmel arra, hogy a felperes nem tudott olyan kúriai döntést megjelölni, amely az alperes korábbi jogalkalmazásának jogszerűségéről állást foglalt volna.

[53] A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[54] *A Kbt. 62. § (1) bekezdés n) pont első fordulata szerint kizárt az ajánlattevő a közbeszerzési eljárásból, ha az ajánlatkérő döntésének meghozataláig őt a GVH végleges és végrehajtható határozatában bírsággal sújtott jogsértésben marasztalta el. E fordulat szerint kell a kizárásról dönteni akkor is, ha a GVH határozata ellen az ajánlatkérő ugyan közigazgatási pert kezdeményezett, de az ajánlatkérő döntéséig azonnali jogvédelem iránti kérelme nem volt, illetve azt csak az ajánlatkérői döntést követően előterjesztett kérelme alapján biztosította számára a bíróság.*

Záró rész

[55] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.

[56] Az alaptalan felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperes a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes által felszámított felülvizsgálati eljárási költséget. Tekintettel arra, hogy az I. rendű alperesi érdekeltnek a felülvizsgálati eljárás során költsége nem merült fel, továbbá, hogy a II. rendű alperesi érdekelt a felülvizsgálati eljárásra költség-igénnyel nem élt, a Kúria e körben a határozathozatalt mellőzte.

[57] A pervesztes felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 38. § (2) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati eljárás illetékének megfizetésére, melynek mértékét a Kúria az Itv. 39. § (3) bekezdés d) pontja és az 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[58] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. december 7.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Bögös Fruzsina s.k. előadó bíró, Dr. Figula Ildikó s.k. bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró, Dr. Szilas Judit s.k. bíró